

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/847

2015 m. gegužės 20 d.

dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) neteisėtu būdu įgytų pinigų srautai pervedant lėšas gali pakenkti finansų sektoriaus vientisumui, stabilumui ir reputacijai ir sukelti grėsmę Sąjungos vidaus rinkai ir tarptautiniam vystymuisi. Pinigų plovimas, teroristų finansavimas ir organizuotas nusikalstamumas tebėra svarbios problemos, kurias reikėtų spręsti Sąjungos lygiu. Nusikaltėlių ir jų bendrininkų pastangos nuslėpti nusikalstamu būdu įgytų pajamų kilmę ar pervesti lėšas nusikalstamos veiklos arba terorizmo tikslais gali kelti rimtą pavojų lėšų pervedimo sistemos patikimumui, vientisumui ir stabilumui ir sugriauti pasitikėjimą visa finansų sistema;
- (2) jei Sąjungos lygmeniu nebus imtasi tam tikrų derinimo priemonių, pinigų plovėjai ir terorizmo finansuotojai, siekdami palengvinti savo nusikalstamos veiklos vykdymą, gali pasinaudoti kapitalo judėjimo laisve Sąjungos integruotoje finansų erdvėje. Tarptautiniu bendradarbiavimu Finansinių veiksmų darbo grupės (toliau – FATF) veikloje ir visuotiniu šios grupės rekomendacijų įgyvendinimu siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui pervedant lėšas;
- (3) dėl veiksmų, kurių turi būti imtasi, masto Sąjunga turėtų užtikrinti, kad 2012 m. vasario 16 d. FATF priimti Tarptautiniai kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu bei ginklų platinimu standartai (toliau –

⁽¹⁾ OL C 166, 2013 6 12, p. 2.

⁽²⁾ OL C 271, 2013 9 19, p. 31.

⁽³⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. balandžio 20 d. per pirmąjį svarstymą priimta Tarybos pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

peržiūrėtos FATF rekomendacijos), ir visų pirma FATF 16 rekomendacija dėl elektroninių pervedimų (toliau – FATF 16 rekomendacija) bei peržiūrėtas aiškinamasis raštas dėl jos įgyvendinimo būtų įgyvendinami vienodai visoje Sąjungoje, ir kad, visų pirma, nebūtų diskriminacijos ar neatitikimo tarp nacionalinių mokėjimų valstybėje narėje ir tarpvalstybinių mokėjimų tarp valstybių narių. Nesuderinti veiksmai, kurių pavieniui veikiančios valstybės narės imasi tarpvalstybinių lėšų pervedimų srityje, gali turėti didelį poveikį sklandžiam mokėjimo sistemų veikimui Sąjungos lygmeniu ir dėl to gali pakenkti vidaus rinkai finansinių paslaugų srityje;

- (4) siekiant skatinti nuoseklų požiūrį tarptautiniu mastu ir padidinti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veiksmingumą, tolesniais Sąjungos veiksmais turėtų būti atsižvelgta į pokyčius tarptautiniu lygiu, t. y. į peržiūrėtas FATF rekomendacijas;
- (5) šio reglamento, įskaitant FATF 16 rekomendaciją, įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas yra svarbi ir veiksminga pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos ir kovos su jais priemonė;
- (6) šiuo reglamentu nesiekama nustatyti nereikalingos naštos ar išlaidų mokėjimo paslaugų teikėjams arba jų paslaugomis besinaudojantiems asmenims. Šiuo atžvilgiu prevencinis požiūris turėtų būti tikslinis ir proporcingas bei juo turėtų būti visapusiškai gerbiama kapitalo judėjimo laisvė, kuri užtikrinama visoje Sąjungoje;
- (7) 2008 m. liepos 17 d. Sąjungos peržiūretoje Kovos su teroristų finansavimu strategijoje (toliau – Peržiūrėta strategija) pabrėžta, kad reikia toliau stengtis užkirsti kelią teroristų finansavimui ir kontroliuoti įtariamų teroristų galimybes naudotis savo pačių finansiniais ištekliais. Pripažįstama, kad FATF nuolat stengiasi tobulinti savo rekomendacijas ir siekia bendro sutarimo dėl to, kaip jos turėtų būti įgyvendintos. Peržiūretoje strategijoje pažymima, kad reguliariai vertinama, kaip visi FATF nariai ir FATF pobūdžio regioninių organų nariai įgyvendina peržiūrėtas FATF rekomendacijas, ir kad todėl yra svarbu, jog valstybės narės dėl įgyvendinimo laikytųsi bendro požiūrio;
- (8) siekiant užkirsti kelią teroristų finansavimui, buvo imtasi priemonių siekiant išaldyti tam tikrų asmenų, grupių ir subjektų lėšas ir ekonominius išteklius, įskaitant Tarybos reglamentus (EB) Nr. 2580/2001 ⁽¹⁾, (EB) Nr. 881/2002 ⁽²⁾ ir (ES) Nr. 356/2010 ⁽³⁾. Tuo pačiu tikslu taip pat buvo imtasi priemonių siekiant apsaugoti finansų sistemą nuo lėšų ir ekonominių išteklių nukreipimo siekiant juos panaudoti teroristiniams tikslais. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2015/849 ⁽⁴⁾ numatytos kelios tokios priemonės. Vis dėlto tos priemonės nevisiškai užkerta kelią teroristų ar kitų nusikaltėlių galybėms naudotis mokėjimo sistemomis pervedant savo lėšas;
- (9) visiškas lėšų pervedimų atsekamumas gali būti ypač svarbi ir vertinga priemonė vykdant pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevenciją, nustatymą ir tyrimą, taip pat įgyvendinant ribojamąsias priemones, nustatytas visų pirma Reglamentais (EB) Nr. 2580/2001, (EB) Nr. 881/2002 ir (ES) Nr. 356/2010, ir visapusiškai laikantis tokias priemones įgyvendinančių Sąjungos reglamentų. Todėl, siekiant užtikrinti informacijos perdavimą visoje mokėjimo grandinėje, tikslinga numatyti sistemą, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjams būtų nustatyta pareiga pervedant lėšas pateikti informaciją apie mokėtoją ir gavėją;
- (10) šis reglamentas turėtų būti taikomas nedarant poveikio ribojamosioms priemonėms, nustatytoms reglamentais remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 215 straipsniu, kaip antai Reglamentais (EB) Nr. 2580/2001, (EB) Nr. 881/2002 ir (ES) Nr. 356/2010, kuriais gali būti reikalaujama, kad mokėtojų ir gavėjų bei tarpinių mokėjimo paslaugų teikėjų imtųsi tinkamų veiksmų išaldyti tam tikras lėšas arba laikytųsi tam tikrų lėšų pervedimų konkrečių apribojimų;

⁽¹⁾ 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu (OL L 344, 2001 12 28, p. 70).

⁽²⁾ 2002 m. gegužės 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 881/2002, nustatantis tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su *Al-Qaida* tinklu (OL L 139, 2002 5 29, p. 9).

⁽³⁾ 2010 m. balandžio 26 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 356/2010, kuriuo, atsižvelgiant į padėtį Somalyje, nustatomos tam tikros specialios ribojamosios priemonės tam tikriems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams arba įstaigoms (OL L 105, 2010 4 27, p. 1).

⁽⁴⁾ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 73).

- (11) šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas nedarant poveikio nacionalinės teisės aktams, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB⁽¹⁾. Pavyzdžiui, laikantis šio reglamento surinkti asmens duomenys neturėtų būti toliau tvarkomi tokiu būdu, kuris nesuderinamas su Direktyva 95/46/EB. Visų pirma turėtų būti griežtai draudžiamas tolesnis asmens duomenų tvarkymas komerciniais tikslais. Visos valstybės narės pripažįsta, kad kova su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu yra svarbus viešojo intereso pagrindas. Todėl, taikant šį reglamentą asmens duomenys perdavimas trečiajai valstybei, kuri neužtikrina tinkamo apsaugos lygio pagal Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnį, turėtų būti leidžiamas pagal tos direktyvos 26 straipsnį. Svarbu, kad keliose jurisdikcijose veikiančioms mokėjimo paslaugų teikėjams, turintiems filialų ar patronuojamųjų įmonių už Sąjungos ribų, nebūtų užkirstas kelias perduoti duomenų apie įtartinas operacijas tos pačios organizacijos viduje, su sąlyga, kad jie taiko tinkamas apsaugos priemonės. Be to, mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjai bei tarpiniai paslaugų teikėjai turėtų įdiegti tinkamas technines ir organizacines priemones asmens duomenims apsaugoti nuo atsitiktinio jų praradimo, pakeitimo, neteisėto atskleidimo arba neteisėtos prieigos prie jų;
- (12) šis reglamentas netaikomas asmenims, kurie tik keičia popierinius dokumentus elektroniais duomenimis ir kurie veikia pagal sutartį su mokėjimo paslaugų teikėju ir asmenims, suteikiantiems mokėjimo paslaugų teikėjams tik pranešimų ar kitas pagalbines lėšų pervedimams naudojamas sistemas arba tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemas;
- (13) šis reglamentas netaikomas lėšų pervedimams, kurie atitinka Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB⁽²⁾ 3 straipsnio a–m ir o punktuose nurodytas paslaugas. Taip pat tikslinga šio reglamento netaikyti lėšų pervedimams, keliantiems mažą pinigų plovimo arba teroristų finansavimo riziką. Tokia išimtis turėtų apimti mokėjimo korteles, elektroninių pinigų priemones, mobiliuosius telefonus arba kitus panašių savybių skaitmeninius ar informacinės technologijos (toliau – IT) prietaisus su išankstinio arba vėlesnio apmokėjimo funkcija, kai jie naudojami išimtinai prekėms ar paslaugoms pirkti, ir visais pervedimų atvejais nurodomas kortelės, priemonės ar prietaiso numeris. Vis dėlto šis reglamentas taikomas tuo atveju, kai mokėjimo kortelė, elektroninių pinigų priemonė, mobilusis telefonas arba bet kuris kitas panašių savybių skaitmeninis ar IT prietaisas su išankstinio arba vėlesnio apmokėjimo funkcija naudojami vieno asmens lėšoms pervesti kitam asmeniui. Be to, šis reglamentas turėtų būti netaikomas grynųjų pinigų išėmimui iš bankomatų, mokesčių, baudų ar kitų rinkliavų mokėjimui, lėšų pervedimui, vykdomam keičiantis elektroninėmis čekių kopijomis, įskaitant suskaitmenintus čekius, ar įsakomaisiais vekseliais, taip pat lėšų pervedimui, kai tiek mokėtojas, tiek gavėjas yra mokėjimo paslaugų teikėjai, veikiantys savo vardu;
- (14) siekiant atsižvelgti į nacionalinių mokėjimo sistemų ypatumus, ir su sąlyga, kad lėšų pervedimus visada galima atsekti iki mokėtojo, valstybės narės turėtų turėti galimybę netaikyti šio reglamento tam tikriems mažos vertės lėšų vidaus pervedimams, įskaitant prekėms ar paslaugoms pirkti naudojamus elektroninius žiro mokėjimus;
- (15) mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų užtikrinti, kad netrūktų informacijos apie mokėtoją ir gavėją arba kad ji būtų išsami;
- (16) siekiant nesutrikdyti mokėjimo sistemų efektyvumo ir siekiant išlaikyti pusiausvyrą tarp rizikos, kad dėl pernelyg griežtų identifikavimo reikalavimų operacijos gali būti vykdomos slapta, ir tarp galimos teroristinių išpuolių grėsmės, susijusios su smulkiais lėšų pervedimais, pareiga tikrinti, ar informacija apie mokėtoją arba gavėją yra tiksli, lėšų pervedimų atvejais, kai patikrinimas dar neatliktas, turėtų būti taikoma tik atskiriems lėšų pervedimams, viršijantiems 1 000 EUR, išskyrus atvejus, jei įtariama, kad pervedimas susijęs su kitais lėšų pervedimais, kurie kartu viršytų 1 000 EUR, jei lėšos yra gautos ar išmokėtos grynaisiais pinigais arba anonimiškais elektroniniais pinigais, arba jei yra pagrįstų priežasčių įtarti pinigų plovimu arba teroristų finansavimu;
- (17) lėšų pervedimų atveju, kai laikoma, kad patikrinimas atliktas, mokėjimo paslaugų teikėjai neturėtų privalėti patikrinti informacijos apie mokėtoją arba gavėją, pridedamos prie kiekvieno lėšų pervedimo, jeigu vykdomos Direktyvoje (ES) 2015/849 nustatytos pareigos;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

- (18) atsižvelgiant į teisėkūros procedūra priimtus Sąjungos aktus mokėjimo paslaugų klausimais, t. y. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 924/2009 ⁽¹⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 260/2012 ⁽²⁾ ir Direktyvą 2007/64/EB, turėtų pakakti numatyti, kad pervedant lėšas Sąjungoje užtenka pateikti tik supaprastintą informaciją, tokią kaip antai mokėjimo sąskaitos numeris (-iai) arba unikalus operacijos atpažinties kodas;
- (19) siekiant sudaryti galimybę valdžios institucijoms, atsakingoms už kovą su pinigų plovimu arba teroristų finansavimu trečiojoje šalyje, atsekti tais tikslais naudojamų lėšų šaltinį, pervedant lėšas iš Sąjungos į ne Sąjungos teritoriją, turėtų būti nurodoma išsami informacija apie mokėtoją ir gavėją. Toms valdžios institucijoms galimybė susipažinti su išsamią informacija apie mokėtoją ir gavėją turėtų būti suteikiama tik pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo ir tyrimo tikslais;
- (20) už kovą su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu atsakingos valstybių narių valdžios institucijos ir atitinkamos teisminės ir teisėsaugos institucijos valstybėse narėse turėtų didinti tarpusavio bendradarbiavimą ir bendradarbiavimą su atitinkamomis trečiųjų šalių, įskaitant besivystančias šalis, valdžios institucijomis, siekiant toliau didinti skaidrumą bei intensyviai keitimąsi informacija ir geriausia praktika;
- (21) kai vienas mokėtojas perveda lėšas keliems gavėjams paketiniu pervedimu, kurį sudaro atskiri pervedimai iš Sąjungos į ne Sąjungos teritoriją, su tokiais atskirais pervedimais turėtų būti galima pateikti tik mokėtojo mokėjimo sąskaitos numerį ar unikalų operacijos atpažinties kodą ir išsamią informaciją apie gavėją su sąlyga, kad paketinėje rinkmenoje pateikiama išsami informacija apie mokėtoją, kurios tikslumas patikrintas, ir išsami informacija apie gavėją, kuri yra visiškai atsekama;
- (22) siekdami patikrinti, ar su lėšų pervedimais pateikiama reikalaujama informacija apie mokėtoją ir gavėją, ir padėti identifikuoti įtartinas operacijas, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų būti įdiegę veiksmingas procedūras, kad nustatytų, ar netrūksta informacijos apie mokėtoją ir gavėją arba ji yra neišsami. Tos procedūros turėtų apimti *ex post* stebėseną arba, jei įmanoma, stebėseną realiuoju laiku. Kompetentingos valdžios institucijos turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai visoje mokėjimo grandinėje į elektroninį pavidimą arba atitinkamą pranešimą įtrauktų reikalaujamą informaciją apie operaciją;
- (23) atsižvelgiant į potencialią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmę, kurią kelia anonimiški pervedimai, tikslinga reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai prašytų informacijos apie mokėtoją ir gavėją. Laikantis FATF parengto rizika grindžiamo požiūrio, tikslinga nustatyti didesnės ir mažesnės rizikos sritis siekiant geriau šalinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką. Atitinkamai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų įdiegti veiksmingas rizika grindžiamas procedūras, kurios taikomos tais atvejais, kai lėšų pervedimo atveju trūksta reikalaujamos informacijos apie mokėtoją ar gavėją, kad jie galėtų nuspręsti, ar tą pervedimą atlikti, atmesti ar sustabdyti ir nustatyti, kokių tinkamų tolesnių veiksmų imtis;
- (24) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų būti ypač budrūs vertindami riziką, kai jie išsiaiškina, kad trūksta informacijos apie mokėtoją ar gavėją arba ji yra neišsami, ir, laikydamiesi Direktyvoje (ES) 2015/849 ir tos direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonėse nustatytų pranešimų teikimo pareigų, turėtų pranešti kompetentingoms valdžios institucijoms apie įtartinas operacijas;
- (25) nuostatos dėl lėšų pervedimo, kai nepateikiama informacijos apie mokėtoją ar gavėją arba ji yra neišsami, taikomos nedarant poveikio mokėjimo paslaugų teikėjų ir tarpinių mokėjimo paslaugų teikėjų pareigoms sustabdyti ir (arba) atmesti lėšų pervedimus, kuriais pažeidžiama civilinės, administracinės ar baudžiamosios teisės nuostata;
- (26) siekiant padėti mokėjimo paslaugų teikėjams įdiegti veiksmingas procedūras, kad būtų nustatyti atvejai, kuriais jie gauna lėšų pervedimus, su kuriais nepateikiama informacijos arba pateikiama neišsami informacija apie mokėtoją ar gavėją, ir imtis tolesnių veiksmų, Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija)

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL L 266, 2009 10 9, p. 11).

⁽²⁾ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).

(toliau – EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) (toliau – EDPP), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾, ir Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) (toliau – EVPRI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽³⁾, turėtų paskelbti gaires;

- (27) kad būtų galima imtis sparčių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veikslių, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų greitai reaguoti į valdžios institucijų, atsakingų už kovą su pinigų plovimu arba teroristų finansavimu valstybėje narėje, kurioje tie mokėjimo paslaugų teikėjai yra įsisteigę, prašymus pateikti informaciją apie mokėtoją ir gavėją;
- (28) darbo dienų skaičius, per kurį privaloma atsakyti į prašymus suteikti informaciją apie mokėtoją, nustatomas remiantis darbo dienų skaičiumi mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo valstybėje narėje;
- (29) kadangi, tiriant nusikalstamas veikas, daug mėnesių ar netgi metų po pirminio lėšų pervedimo gali būti neįmanoma nustatyti reikalaujamų duomenų arba su operacija susijusių asmenų, ir siekiant turėti galimybę tyrimo metu pasinaudoti esminiais įrodymais tikslinga reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai tam tikrą laiką saugotų informaciją apie mokėtoją ir gavėją pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo ir tyrimo tikslu. Tas laikotarpis turėtų apsiriboti penkerių metų laikotarpiu, o jam pasibaigus visi asmens duomenys turėtų būti ištrinti, išskyrus tuos atvejus, kai nacionalinės teisės aktuose numatyta kitaip. Jei būtina pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo ir tyrimo tikslais, bei atlikus priemonės būtinumo ir proporcingumo vertinimą, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė leisti ar reikalauti, kad įrašai būtų saugomi tolesnį penkerių metų neviršijantį laikotarpį, nedarant poveikio nacionalinės baudžiamosios teisės nuostatomis dėl įrodymų, kurios taikomos vykstantiems nusikalstamų veikų tyrimams ir teismo procesams;
- (30) siekiant, kad būtų geriau laikomasi šio reglamento, ir remiantis 2010 m. gruodžio 9 d. Komisijos komunikatu „Sankcijų taikymo režimų finansinių paslaugų sektoriuje griežtinimas“, turėtų būti sustiprinti kompetentingų valdžios institucijų įgaliojimai priimti priežiūros priemones ir nustatyti sankcijas. Turėtų būti numatytos administracinės sankcijos ir priemonės, atsižvelgiant į kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu svarbą, valstybės narės turėtų nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas ir priemones. Apie tai valstybės narės turėtų pranešti Komisijai ir EBI, EDPP bei EVPRI (toliau – EPI) jungtiniam komitetui;
- (31) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento V skyriaus įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁴⁾;
- (32) keletas šalių ir teritorijų, kurios nėra Sąjungos teritorijos dalis, bendrai su valstybe nare naudojasi pinigų sąjunga, sudaro dalį valstybės narės valiutos zonos arba yra pasirašiusios susitarimą dėl pinigų su Sąjunga, atstovaujama valstybės narės, ir jose veikia mokėjimo paslaugų teikėjai, tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvaujantys tos valstybės narės mokėjimo ir atsiskaitymo sistemose. Siekiant, kad šio reglamento taikymas lėšų pervedimams tarp atitinkamų valstybių narių ir tų šalių arba teritorijų neturėtų reikšmingo neigiamo poveikio tų šalių arba teritorijų ekonomikai, tikslinga numatyti galimybę tokius lėšų pervedimus laikyti lėšų pervedimais atitinkamose valstybėse narėse;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

⁽³⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

⁽⁴⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (33) atsižvelgiant į pakeitimų, kuriuos reikėtų padaryti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1781/2006 ⁽¹⁾, kiekį, dėl aiškumo tą reglamentą reikėtų panaikinti;
- (34) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (35) šiuo reglamentu užtikrinamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje – visų pirma tai teisė į privatų ir šeimos gyvenimą (7 straipsnis), teisė į asmens duomenų apsaugą (8 straipsnis), teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą (47 straipsnis) bei *ne bis in idem* principas;
- (36) siekiant sklandžiai pradėti taikyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos sistemą, tikslinga, kad šio reglamento taikymo data sutaptų su Direktyvos (ES) 2015/849 perkėlimo į nacionalinę teisę pabaigos data;
- (37) remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾ 28 straipsnio 2 dalimi buvo pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę 2013 m. liepos 4 d. ⁽³⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo ir tyrimo tikslu nustatomos taisyklės dėl pervedant lėšas pateikiamos informacijos apie mokėtojus ir gavėjus, kai bent vienas iš lėšų pervedime dalyvaujančių mokėjimo paslaugų teikėjų yra įsisteigęs Sąjungoje.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas lėšų pervedimams bet kuria valiuta, kuriuos siunčia arba gauna Sąjungoje įsisteigęs mokėjimo paslaugų teikėjas arba tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas.
2. Šis reglamentas netaikomas Direktyvos 2007/64/EB 3 straipsnio a–m ir o punktuose išvardytoms paslaugoms.
3. Šis reglamentas netaikomas lėšų pervedimams, atliekamiems naudojant mokėjimo kortelę, elektroninių pinigų priemonę, mobilųjį telefoną ar bet kurį kitą panašių savybių skaitmeninį ar IT prietaisą su išankstinio arba vėlesnio apmokėjimo funkcija, kai įvykdomos šios sąlygos:
 - a) ta kortelė, priemonė arba prietaisas naudojami išimtinai mokėti už prekes ar paslaugas; ir
 - b) tos kortelės, priemonės arba prietaiso numeris pateikiamas atliekant visus su operacija susijusius pervedimus.

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas (OL L 345, 2006 12 8, p. 1).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽³⁾ OL C 32, 2014 2 4, p. 9.

Tačiau šis reglamentas taikomas, kai mokėjimo kortelė, elektroninių pinigų priemonė, mobilusis telefonas arba bet kuris kitas panašių savybių skaitmeninis ar IT prietaisas su išankstinio arba vėlesnio apmokėjimo funkcija naudojami vieno asmens lėšoms pervesti kitam asmeniui.

4. Šis reglamentas netaikomas asmenims, kurių vykdomą veiklą sudaro tik dokumentų popieriuje keitimas į elektroninius duomenis ir kurie tai atlieka pagal sutartį su mokėjimo paslaugų teikėju, arba asmenims, kurių vykdomą veiklą sudaro tik pranešimų arba kitų pervedant lėšas naudojamų pagalbinių sistemų arba tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų suteikimas mokėjimo paslaugų teikėjams.

Šis reglamentas netaikomas lėšų pervedimams:

- a) kai mokėtojas paima grynuosius pinigus iš savo mokėjimo sąskaitos;
 - b) kai lėšos pervedamos viešosios valdžios institucijai, valstybėje narėje sumokant mokesčius, baudas ar kitas rinkliavas;
 - c) kai ir mokėtojas, ir gavėjas yra mokėjimo paslaugų teikėjai, veikiantys savo vardu;
 - d) kai lėšų pervedimas vykdomas keičiantis elektroninėmis čekių kopijomis, įskaitant suskaitmenintus čekius.
5. Valstybė narė gali nuspręsti netaikyti šio reglamento lėšų pervedimams savo teritorijoje į gavėjo mokėjimo sąskaitą, leidžiant atlikti mokėjimus išimtinai už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kai įvykdomos visos šios sąlygos:
- a) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui taikoma Direktyva (ES) 2015/849;
 - b) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi galimybę atsekti pagal unikalų operacijos atpažinties kodą per gavėją lėšų pervedimą iš asmens, kuris yra sudaręs sutartį su gavėju dėl prekių tiekimo ar paslaugų teikimo;
 - c) pervedamų lėšų suma neviršija 1 000 EUR.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. teroristų finansavimas – teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnio 5 dalyje;
2. pinigų plovimas – pinigų plovimo veikla, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnio 3 ir 4 dalyse;
3. mokėtojas – asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia pervesti lėšas iš tos mokėjimo sąskaitos, arba, nesant mokėjimo sąskaitos, kuris pateikia lėšų pervedimo pavedimą;
4. gavėjas – asmuo, kuris yra numatomas pervedamų lėšų gavėjas;
5. mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjo kategorijos, nurodytos Direktyvos 2007/64/EB 1 straipsnio 1 dalyje, fiziniai ar juridiniai asmenys, kuriems taikoma išimtis pagal tos direktyvos 26 straipsnį, ir juridiniai asmenys, kuriems taikoma išimtis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnį, teikiantys lėšų pervedimo paslaugas;
6. tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris nėra nei mokėtojo, nei gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, ir kuris gauna ir siunčia lėšas mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito tarpinio mokėjimo paslaugų teikėjo vardu;
7. mokėjimo sąskaita – sąskaita, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 14 punkte;
8. lėšos – lėšos, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 15 punkte;

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

9. lėšų pervedimas – operacija, kurią mokėtojo vardu bent iš dalies elektroninėmis priemonėmis atlieka mokėjimo paslaugų teikėjas, kad gavėjas gautų lėšas per mokėjimo paslaugų teikėją, neatsižvelgiant į tai, ar mokėtojas ir gavėjas yra tas pats asmuo, taip pat neatsižvelgiant į tai, ar mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra vienas ir tas pats, įskaitant:
- a) kredito pervedimą, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 2 straipsnio 1 punkte;
 - b) tiesioginį debetą, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 2 straipsnio 2 punkte;
 - c) piniginę perlaidą, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 13 punkte, neatsižvelgiant į tai, ar ji yra nacionalinė ar tarpvalstybinė;
 - d) pervedimą, atliktą pasinaudojant mokėjimo kortele, elektroninių pinigų priemone, mobiliuoju telefonu arba bet kuriuo kitu panašių savybių skaitmeniniu ar IT prietaisu su išankstinio arba vėlesnio apmokėjimo funkcija;
10. paketinis pervedimas – keli atskiri lėšų pervedimai, sujungti, kad lėšas galima būtų siųsti kartu;
11. unikalus operacijos atpažinties kodas – raidžių, skaičių arba simbolių derinys, kurį nustato mokėjimo paslaugų teikėjas, remdamasis mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų arba pranešimų sistemų, naudojamų lėšų pervedimui atlikti, protokolais, ir pagal kurį galima atsekti operaciją iki mokėtojo ir gavėjo;
12. vieno asmens lėšų pervedimas kitam asmeniui – operacija tarp fizinių asmenų, kurie, kaip vartotojai, veikia siekdami tikslų, nesusijusių su prekyba, verslu ar profesine veikla.

II SKYRIUS

MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKĖJŲ PAREIGOS

1 SKIRSNIS

Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos

4 straipsnis

Informacija, teikiama pervedant lėšas

1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad pervedant lėšas būtų pateikiama ši informacija apie mokėtoją:
 - a) mokėtojo vardas ir pavardė (pavadinimas);
 - b) mokėtojo mokėjimo sąskaitos numeris ir
 - c) mokėtojo adresas, oficialaus asmens dokumento numeris, kliento identifikacinis numeris arba gimimo data ir vieta.
2. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad pervedant lėšas būtų pateikiama ši informacija apie gavėją:
 - a) gavėjo vardas ir pavardė (pavadinimas) ir
 - b) gavėjo mokėjimo sąskaitos numeris.
3. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto ir 2 dalies b punkto, tuo atveju, kai pervedimas atliekamas ne iš mokėjimo sąskaitos arba ne į mokėjimo sąskaitą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad pervedant lėšas būtų pateikiamas unikalus operacijos atpažinties kodas, o ne mokėjimo sąskaitos numeris (-iai).
4. Prieš pervesdamas lėšas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas patikrina, ar 1 dalyje nurodyta informacija yra tiksli, remdamasis dokumentais, duomenimis arba informacija, gauta iš patikimo ir nepriklausomo šaltinio.
5. 4 dalyje nurodytas patikrinimas laikomas atliktu, kai:
 - a) mokėtojo tapatybė patikrinta pagal Direktyvos (ES) 2015/849 13 straipsnį ir to patikrinimo metu gauta informacija saugoma pagal tos direktyvos 40 straipsnį; arba
 - b) mokėtojui taikoma Direktyvos (ES) 2015/849 14 straipsnio 5 dalis.

6. Nedarant poveikio 5 ir 6 straipsniuose nustatytiems nukrypti leidžiančioms nuostatomis, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali pervesti lėšų tol, kol neužtikrinta, kad visiškai laikomasi šio straipsnio.

5 straipsnis

Lėšų pervedimai Sąjungoje

1. Nukrypstant nuo 4 straipsnio 1 ir 2 dalių, kai visi mokėjimo grandinėje dalyvaujantys mokėjimo paslaugų teikėjai yra įsisteigę Sąjungoje, pervedant lėšas pateikiamas bent mokėtojo ir gavėjo mokėjimo sąskaitos numeris arba, kai taikoma 4 straipsnio 3 dalis, unikalus operacijos atpažinties kodas, nedarant poveikio Reglamente (ES) Nr. 260/2012 nustatytiems informavimo reikalavimams, kai taikytina.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalį, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas per tris darbo dienas nuo gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba tarpinio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymo pateikti informaciją gavimo dienos pateikia:

- a) kai pervedamų lėšų suma viršija 1 000 EUR, nepriklausomai nuo to, ar pervedimas susijęs su viena operacija ar keliomis operacijomis, kurios atrodo tarpusavyje susijusios – informaciją apie mokėtoją arba gavėją pagal 4 straipsnį;
- b) kai pervedamų lėšų suma neviršija 1 000 EUR arba mažesnė ir nėra pagrindo manyti, kad ji susijusi su kitais lėšų pervedimais, kurie kartu su tuo pervedimu viršytų 1 000 EUR, bent:
 - i) mokėtojo ir gavėjo vardus ir pavardes (pavadinimus) ir
 - ii) mokėtojo ir gavėjo mokėjimo sąskaitos numerius arba, kai taikoma 4 straipsnio 3 dalis, unikalų operacijos atpažinties kodą.

3. Nukrypstant nuo 4 straipsnio 4 dalies, šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto lėšų pervedimo atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo patikrinti informacijos apie mokėtoją, nebent mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas:

- a) lėšas, kurios turi būti pervestos, gavo grynaisiais pinigais arba anonimiškais elektroniniais pinigais, arba
- b) turi pagrįstų priežasčių įtarti pinigų plovimu arba teroristų finansavimu.

6 straipsnis

Lėšų pervedimai į ne Sąjungos teritoriją

1. Jeigu vienas mokėtojas atlieka paketinės rinkmenos pervedimą, kai gavėjų mokėjimo paslaugų teikėjai yra įsisteigę ne Sąjungos teritorijoje, 4 straipsnio 1 dalis netaikoma sugrupuotiems atskiriems pervedimams, su sąlyga, kad paketinėje rinkmenoje yra 4 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodyta informacija ir kad ta informacija yra patikrinta pagal 4 straipsnio 4 ir 5 dalis, ir kad su atskirais pervedimais yra nurodytas mokėtojo mokėjimo sąskaitos numeris arba, kai taikoma 4 straipsnio 3 dalis, unikalus operacijos atpažinties kodas.

2. Nukrypstant nuo 4 straipsnio 1 dalies ir, kai taikytina, nedarant poveikio informacijai, kurią reikalaujama pateikti pagal Reglamentą (ES) Nr. 260/2012, kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra įsisteigęs ne Sąjungos teritorijoje, pervedant 1 000 EUR neviršijančias lėšų sumas, jei nėra pagrindo manyti, kad jos yra susijusios su kitais lėšų pervedimais, kurie kartu su tuo pervedimu viršytų 1 000 EUR sumą, pateikiama bent ši informacija:

- a) mokėtojo ir gavėjo vardai ir pavardės (pavadinimai) ir
- b) mokėtojo ir gavėjo mokėjimo sąskaitos numeriai arba, kai taikoma 4 straipsnio 3 dalis, unikalus operacijos atpažinties kodas.

Nukrypstant nuo 4 straipsnio 4 dalies, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo patikrinti informacijos apie mokėtoją, kaip nurodyta šioje dalyje, nebent mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas:

- a) lėšas, kurios turi būti pervestos, gavo grynaisiais pinigais arba anonimiškais elektroniniais pinigais, arba
- b) turi pagrįstų priežasčių įtarti pinigų plovimu arba teroristų finansavimu.

2 SKIRSNIS

Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos

7 straipsnis

Trūkstamos informacijos apie mokėtoją arba gavėją nustatymas

1. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas įgyvendina veiksmingas procedūras, kuriomis galėtų nustatyti, ar pranešimų arba mokėjimo ir atsiskaitymo sistemos, naudojamos atlikti lėšų pervedimą, laukai, kuriuose pateikiama informacija apie mokėtoją ir gavėją, yra užpildyti naudojant simbolius arba kitas įvesties priemonės, leidžiamas naudoti toje sistemoje.

2. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas įgyvendina veiksmingas procedūras, įskaitant atitinkamais atvejais *ex post* stebėseną arba stebėseną realiuoju laiku, kuriomis galėtų nustatyti, ar apie mokėtoją arba gavėją trūksta šios informacijos:

- a) lėšų pervedimų, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra įsisteigęs Sąjungos teritorijoje, atveju trūksta 5 straipsnyje nurodytos informacijos;
- b) lėšų pervedimų, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra įsisteigęs ne Sąjungos teritorijoje, atveju trūksta 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos;
- c) paketinio pervedimo, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra įsisteigęs ne Sąjungos teritorijoje, atveju trūksta 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos apie tą paketinį pervedimą.

3. 1 000 EUR sumą viršijančių lėšų pervedimo atveju, nepriklausomai nuo to, ar pervedimas susijęs su viena operacija ar keliomis operacijomis, kurios atrodo tarpusavyje susijusios, prieš įskaitant lėšas į gavėjo mokėjimo sąskaitą arba suteikiant galimybę gavėjui naudotis lėšomis, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas patikrina, ar šio straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija apie gavėją yra tiksli, remdamasis dokumentais, duomenimis arba informacija, gauta iš patikimo ir nepriklausomo šaltinio, nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 69 ir 70 straipsniuose nustatytiems reikalavimams.

4. 1 000 EUR sumos neviršijančių lėšų pervedimų atveju, jei nėra pagrindo manyti, kad tos lėšos yra susijusios su kitais lėšų pervedimais, kurie kartu su aptariamu pervedimu viršytų 1 000 EUR sumą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo patikrinti, ar informacija apie gavėją yra tiksli, nebent gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas:

- a) lėšas gavo gryniaisiais pinigais arba anonimiškais elektroniniais pinigais arba
- b) turi pagrįstų priežasčių įtarti pinigų plovimu arba teroristų finansavimu.

5. 3 ir 4 dalyse nurodytas patikrinimas laikomas atliktu, kai:

- a) gavėjo tapatybę patikrinta pagal Direktyvos (ES) 2015/849 13 straipsnį ir to patikrinimo metu gauta informacija saugoma pagal tos direktyvos 40 straipsnį; arba
- b) gavėjui taikoma Direktyvos (ES) 2015/849 14 straipsnio 5 dalis.

8 straipsnis

Lėšų pervedimai, kai trūksta informacijos apie mokėtoją arba gavėją arba ji yra neišsami

1. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas įgyvendina veiksmingas rizika grindžiamas procedūras, įskaitant procedūras, grindžiamas Direktyvos (ES) 2015/849 13 straipsnyje nurodytu rizikos lygiu, kad galėtų nustatyti, ar neturint reikalaujamos išsamios informacijos apie mokėtoją ir gavėją atlikti, atmesti ar sustabdyti lėšų pervedimą, ir galėtų imtis atitinkamų tolesnių veiksmų.

Kai gavęs lėšų pervedimą gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas sužino, kad trūksta 4 straipsnio 1 ar 2 dalyje, 5 straipsnio 1 dalyje arba 6 straipsnyje nurodytos informacijos, arba ji yra neišsami arba ji nėra pateikta naudojant simbolius ar kitas įvesties priemones, leidžiamas naudoti pranešimų arba mokėjimo ir atsiskaitymo sistemoje, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalyje, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atmeta pervedimą arba, atsižvelgdamas į riziką, prieš įskaitydamas lėšas į gavėjo mokėjimo sąskaitą ar suteikdamas galimybę gavėjui naudotis lėšomis arba tai atlikęs paprašo pateikti reikalaujamą informaciją apie mokėtoją ir gavėją.

2. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas pakartotinai nepateikia reikalaujamos informacijos apie mokėtoją arba gavėją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas imasi veiksmų, kurie iš pradžių gali apimti išpėjimų teikimą ir terminų nustatymą, prieš atmesdamas visus būsimus to mokėjimo paslaugų teikėjo lėšų pervedimus arba apribodamas ar nutraukdamas savo verslo santykius su tuo mokėjimo paslaugų teikėju.

Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas praneša apie tokį informacijos nepateikimo atvejį ir priemones, kurių imtasi, kompetentingai valdžios institucijai, atsakingai už kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu nuostatų laikymosi stebėseną.

9 straipsnis

Vertinimas ir pranešimas

Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, vertindamas, ar lėšų pervedimas arba bet kuri susijusi operacija yra įtartina ir ar apie ją reikia pranešti finansinės žvalgybos padaliniui pagal Direktyvą (ES) 2015/849 (toliau – FŽP), kaip į vieną iš veiksmių atsižvelgia į trūkstantį ar neišsamią informaciją apie mokėtoją ar gavėją.

3 SKIRSNIS

Tarpinių mokėjimo paslaugų teikėjų pareigos

10 straipsnis

Informacijos apie mokėtoją ir gavėją išsaugojimas kartu su pervedimu

Tarpiniai mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad visa informacija apie mokėtoją ir gavėją, gauta su lėšų pervedimu, būtų išsaugojama kartu su pervedimu.

11 straipsnis

Trūkstamos informacijos apie mokėtoją arba gavėją nustatymas

1. Tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas įgyvendina veiksmingas procedūras, skirtas nustatyti, ar pranešimų arba mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų, naudojamų atlikti lėšų pervedimą, laukai, kuriuose pateikiama informacija apie mokėtoją ir gavėją, yra užpildyti naudojant simbolius arba kitas įvesties priemones, leidžiamas naudoti toje sistemoje.
2. Tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas įgyvendina veiksmingas procedūras, atitinkamais atvejais įskaitant *ex post* stebėseną arba stebėseną realiuoju laiku, kuriomis galėtų nustatyti, ar apie mokėtoją arba gavėją trūksta šios informacijos:
 - a) lėšų pervedimų, kai mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjai yra įsisteigę Sąjungos teritorijoje, atveju trūksta 5 straipsnyje nurodytos informacijos;
 - b) lėšų pervedimų, kai mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra įsisteigęs ne Sąjungos teritorijoje, atveju trūksta 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos;
 - c) paketinio pervedimo, kai mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra įsisteigęs ne Sąjungos teritorijoje, atveju trūksta 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos apie tą paketinį pervedimą.

12 straipsnis

Lėšų pervedimai, kai trūksta informacijos apie mokėtoją arba gavėją

1. Tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas nustato veiksmingas rizika grindžiamas procedūras, kad nustatytų, ar atlikti, atmesti ar sustabdyti lėšų pervedimą, kai trūksta reikalaujamos informacijos apie mokėtoją ir gavėją, ir imtųsi atitinkamų tolesnių veiksmų.

Kai gavęs lėšų pervedimą tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas sužino, kad trūksta 4 straipsnio 1 ar 2 dalyse, 5 straipsnio 1 dalyje ar 6 straipsnyje nurodytos informacijos arba ji nėra pateikta naudojant simbolius arba kitas įvesties priemones, leidžiamas naudoti pranešimų arba mokėjimo ir atsiskaitymo sistemoje, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalyje, jis atmeta pervedimą arba, atsižvelgdamas į riziką, prieš perduodamas vykdyti lėšų pervedimą arba tai atlikęs paprašo reikalaujamos informacijos apie mokėtoją ir gavėją.

2. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas pakartotinai nepateikia reikalaujamos informacijos apie mokėtoją arba gavėją, tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas imasi veiksmų, kurie iš pradžių gali apimti išpėjimų teikimą ir terminų nustatymą, prieš atmesdamas visus būsimus to mokėjimo paslaugų teikėjo lėšų pervedimus arba apribodamas ar nutraukdamas savo verslo santykius su tuo mokėjimo paslaugų teikėju.

Tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas praneša apie tokį informacijos nepateikimo atvejį ir priemones, kurių imtasi, kompetentingai valdžios institucijai, atsakingai už kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu nuostatų laikymosi stebėseną.

13 straipsnis

Vertinimas ir pranešimas

Tarpinis mokėjimo paslaugų teikėjas, vertindamas, ar lėšų pervedimas arba bet kuri susijusi operacija yra įtartina ir ar apie ją reikia pranešti FŽP pagal Direktyvą (ES) 2015/849, kaip į vieną iš veiksmų atsižvelgia į trūkstamą informaciją apie mokėtoją ar gavėją.

III SKYRIUS

INFORMACIJOS TEIKIMAS, DUOMENŲ APSAUGA IR INFORMACIJOS SAUGOJIMAS

14 straipsnis

Informacijos teikimas

Mokėjimo paslaugų teikėjai, laikydamiesi valstybės narės, kurioje jie yra įsisteigę, nacionalinėje teisėje nustatytų procedūrinių reikalavimų, išsamiai ir nedelsdami, įskaitant per pagrindinį kontaktinį punktą pagal Direktyvos (ES) 2015/849 45 straipsnio 9 dalį, jei toks kontaktinis punktas yra paskirtas, atsako išimtinai į tos valstybės narės valdžios institucijų, atsakingų už pinigų plovimo arba teroristų finansavimo prevenciją ir už kovą su jais, užklausimus dėl informacijos, kurios reikalaujama pagal šį reglamentą.

15 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Asmens duomenų tvarkymui pagal šį reglamentą taikoma Direktyva 95/46/EB, kiek ji perkelta į nacionalinę teisę. Asmens duomenims, kuriuos pagal šį reglamentą tvarko Komisija arba EPI, taikomas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjai, remdamiesi šiuo reglamentu, tvarko asmens duomenis tik pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos tikslais, ir jie toliau netvarkomi, jei tai nesuderinama su tais tikslais. Remiantis šiuo reglamentu draudžiama tvarkyti asmens duomenis komerciniais tikslais.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjai naujiems klientams, prieš pradėdami verslo santykius arba prieš atlikdami operaciją, kuri nėra nuolatinė, pateikia pagal Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnį reikalaujamą informaciją. Ta informacija visų pirma apima bendrą pranešimą apie mokėjimo paslaugų teikėjų teisines pareigas pagal šį reglamentą, kai tvarkomi asmens duomenys pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos tikslais.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad būtų laikomasi tvarkomų duomenų konfidencialumo reikalavimų.

16 straipsnis

Informacijos saugojimas

1. Informacija apie mokėtoją ir gavėją nesaugoma ilgiau nei griežtai būtina. Mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjai 4–7 straipsniuose nurodytą informaciją saugo penkerius metus.
2. Pasibaigus 1 dalyje nurodytam saugojimo laikotarpiui mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad asmens duomenys būtų ištrinti, nebent kitaip numatyta nacionalinėje teisėje, kurioje nustatoma, kokiomis aplinkybėmis mokėjimo paslaugų teikėjai gali arba privalo toliau saugoti duomenis. Valstybės narės gali leisti arba reikalauti toliau saugoti informaciją tik atlikusios išsamų tokio tolesnio saugojimo būtinumo ir proporcingumo vertinimą ir laikydamos, jog tai pateisinama pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo arba tyrimo tikslais. Toks tolesnis informacijos saugojimo laikotarpis negali viršyti penkerių metų.
3. Tais atvejais, kai 2015 m. birželio 25 d. valstybėje narėje yra nebaigtų teismo procesų, susijusių su įtariamo pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencija, nustatymu, tyrimu arba dėl to vykdomu baudžiamuoju persekiojimu, o mokėjimo paslaugų teikėjas turi informacijos arba dokumentų, susijusių su tais nebaigtais procesais, mokėjimo paslaugų teikėjas pagal nacionalinę teisę tokią informaciją arba dokumentus gali saugoti penkerius metus nuo 2015 m. birželio 25 d. Valstybės narės gali, nedarant poveikio nacionalinės baudžiamosios teisės nuostatomis dėl įrodymų, taikomoms vykstantiems nusikalstamų veikų tyrimams ir teismo procesams, leisti arba reikalauti tokią informaciją arba dokumentus saugoti tolesnį penkerių metų laikotarpį, jeigu nustatyta, kad toks tolimesnis saugojimas yra būtinas ir proporcingas dėl įtariamo pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo, tyrimo arba dėl to vykdomo baudžiamojo persekiojimo.

IV SKYRIUS

SANKCIJOS IR STEBĖSENA

17 straipsnis

Administracinės sankcijos ir priemonės

1. Nedarant poveikio teisei numatyti ir skirti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių sankcijų ir priemonių, taikomų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, ir imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad tos taisyklės būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos ir priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios ir būti suderinamos su pagal Direktyvos (ES) 2015/849 VI skyriaus 4 skirsnį nustatytais sankcijomis.

Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ar priemonių už šio reglamento nuostatų pažeidimus, kuriems taikomos baudžiamosios sankcijos pagal jų nacionalinę teisę. Tuo atveju valstybės narės praneša Komisijai apie atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad, kai taikomos pareigos mokėjimo paslaugų teikėjams, šio reglamento nuostatų pažeidimo atveju sankcijas ar priemones, laikantis nacionalinės teisės, būtų galima taikyti valdymo organo nariams ir visiems kitiems fiziniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už pažeidimą.
3. Valstybės narės ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. praneša Komisijai ir EPI jungtiniam komitetui apie 1 dalyje nurodytas taisykles. Jos nedelsdamos praneša Komisijai ir EPI jungtiniam komitetui apie visus vėlesnius jų pakeitimus.

4. Pagal Direktyvos (ES) 2015/849 58 straipsnio 4 dalį kompetentingos valdžios institucijos turi turėti visus priežiūros ir tyrimų įgaliojimus, būtinus jų funkcijoms vykdyti. Naudodamasi savo įgaliojimais taikyti administracines sankcijas ir priemones, kompetentingos valdžios institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad tomis administracinėmis sankcijomis ar priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir kad būtų derinami jų veiksmų sprendžiant tarpvalstybinius klausimus.

5. Valstybės narės užtikrina, kad juridiniai asmenys galėtų būti laikomi atsakingais už 18 straipsnyje nurodytus pažeidimus, kuriuos jų naudai įvykdo asmuo, veikiantis individualiai arba kaip atitinkamo juridinio asmens organo narys ir einantis vadovaujamas pareigas tame juridiniame asmenyje, remdamasis bet kuriuo iš šių pagrindų:

- a) įgaliojimu atstovauti juridiniam asmeniui;
- b) įgaliojimu priimti sprendimus juridinio asmens vardu arba
- c) įgaliojimu vykdyti kontrolę juridiniame asmenyje.

6. Be to, valstybės narės užtikrina, kad juridiniai asmenys galėtų būti laikomi atsakingais tais atvejais, kai dėl šio straipsnio 5 dalyje nurodyto asmens nepakankamos priežiūros ar kontrolės 18 straipsnyje nurodytą pažeidimą to juridinio asmens naudai padaro jam pavaldus asmuo.

7. Kompetentingos valdžios institucijos naudojami savo įgaliojimais, kad nustatytų administracines sankcijas ir priemones pagal šį reglamentą bet kuriuo iš šių būdų:

- a) tiesiogiai;
- b) bendradarbiaudamos su kitomis valdžios institucijomis;
- c) savo atsakomybe perduodamos įgaliojimus tokioms kitoms valdžios institucijoms;
- d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

Naudodamasi savo įgaliojimais nustatyti administracines sankcijas ir priemones, kompetentingos valdžios institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad tomis administracinėmis sankcijomis ar priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir kad būtų derinami jų veiksmai sprendžiant tarpvalstybinius klausimus.

18 straipsnis

Specialiosios nuostatos

Valstybės narės užtikrina, kad jų administracinės sankcijos ir priemonės apimtų bent Direktyvos (ES) 2015/849 59 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas priemones toliau nurodytų šio reglamento pažeidimų atvejais:

- a) mokėjimo paslaugų teikėjui pakartotinai arba sistemingai nepateikiant reikalaujamos informacijos apie mokėtoją arba gavėją, pažeidžiant 4, 5 arba 6 straipsnį;
- b) mokėjimo paslaugų teikėjui pakartotinai, sistemingai ar rimtai pažeidžiant pareigą saugoti informaciją, pažeidžiant 16 straipsnį;
- c) mokėjimo paslaugų teikėjui neįgyvendinant veiksmingų rizika grindžiamų procedūrų, pažeidžiant 8 arba 12 straipsnį;
- d) tarpiniam mokėjimo paslaugų teikėjui rimtai pažeidžiant 11 arba 12 straipsnį.

19 straipsnis

Sankcijų ir priemonių skelbimas

Kompetentingos valdžios institucijos nepagrįstai nedelsdamos pagal Direktyvos (ES) 2015/849 60 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis paskelbia apie administracines sankcijas ir priemones, taikomas šio reglamento 17 ir 18 straipsniuose nurodytais atvejais, įskaitant informaciją apie pažeidimo rūšį ir pobūdį ir už jį atsakingų asmenų tapatybę, jeigu konkrečiu atveju nustatoma, kad tai yra būtina ir proporcinga.

20 straipsnis

Kompetentingų valdžios institucijų sankcijų ir priemonių taikymas

1. Nustatydamas administracinių sankcijų ar priemonių tipą ir administracinių piniginių baudų dydį, kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į visas svarbias aplinkybes, įskaitant Direktyvos (ES) 2015/849 60 straipsnio 4 dalyje išvardytas aplinkybes.

2. Pagal šį reglamentą taikomų administracinių sankcijų ir priemonių atžvilgiu taikomas Direktyvos (ES) 2015/849 62 straipsnis.

21 straipsnis

Pranešimas apie pažeidimus

1. Valstybės narės nustato veiksmingus mechanizmus, kuriais skatina apie šio reglamento pažeidimus pranešti kompetentingoms valdžios institucijoms.

Tie mechanizmai apima bent Direktyvos (ES) 2015/849 61 straipsnio 2 dalyje nurodytus mechanizmus.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjai, bendradarbiaudami su kompetentingomis valdžios institucijomis, nustato tinkamas vidaus procedūras, kad jų darbuotojai arba panašioje padėtyje esantys asmenys galėtų viduje pranešti apie pažeidimus saugiu, nepriklausomu, specialiu ir anonimišku kanalu, proporcingu atsižvelgiant į atitinkamo mokėjimo paslaugų teikėjo pobūdį ir dydį.

22 straipsnis

Stebėseną

1. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos valdžios institucijos veiksmingai vykdytų stebėseną bei imtųsi priemonių, būtinų užtikrinti šio reglamento vykdymą, ir skatina pasitelkiant veiksmingus mechanizmus kompetentingoms valdžios institucijoms pranešti apie šio reglamento nuostatų pažeidimus.

2. Po to, kai valstybės narės Komisijai ir EPI jungtiniam komitetui praneša apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytas taisykles pagal 17 straipsnio 3 dalį, Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą dėl IV skyriaus taikymo, visų pirma, kiek tai susiję su tarpvalstybiniais klausimais.

V SKYRIUS

ĮGYVENDINIMO ĮGALIOJIMAI

23 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos komitetas (toliau – Komitetas). Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

VI SKYRIUS

NUKRYPTI LEIDŽIANČIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Susitarimai su šalimis ir teritorijomis, kurios nėra Sąjungos teritorijos dalis

1. Komisija gali leisti bet kuriai valstybei narei sudaryti susitarimą su trečiąja šalimi arba teritorija, nepatenkančia į ES sutarties ir SESV teritorinę taikymo sritį kaip nurodyta SESV 355 straipsnyje (toliau – atitinkama šalis ar teritorija), kuriame būtų nustatyta nuo šio reglamento nukrypti leidžiančių nuostatų, kad išsų pervedimus tarp tos šalies arba teritorijos ir atitinkamos valstybės narės būtų galima laikyti išsų pervedimais toje valstybėje narėje.

Sudaryti tokius susitarimus gali būti leista tik tuomet, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) atitinkama šalis ar teritorija bendrai naudojasi pinigų sąjunga su atitinkama valstybe nare, sudaro dalį tos valstybės narės valiutos zonos arba su Sąjunga, atstovaujama valstybės narės, yra pasirašiusi susitarimą dėl pinigų;
- b) atitinkamos šalies ar teritorijos mokėjimo paslaugų teikėjai tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja tos valstybės narės mokėjimo ir atsiskaitymo sistemose; ir
- c) atitinkama šalis ar teritorija reikalauja, kad jos jurisdikcijai priskiriami mokėjimo paslaugų teikėjai taikytų tokias pačias taisykles, kaip nustatyta pagal šį reglamentą.

2. Valstybė narė, norinti sudaryti susitarimą, kaip nurodyta 1 dalyje, pateikia prašymą Komisijai ir suteikia jai visą informaciją, būtiną prašymui įvertinti.

3. Komisijai gavus tokį prašymą, lėšų pervedimai tarp tos valstybės narės ir atitinkamos šalies ar teritorijos laikinai laikomi lėšų pervedimais toje valstybėje narėje, kol priimamas sprendimas pagal šį straipsnį.

4. Jeigu per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos Komisija mano neturinti visos prašymui įvertinti būtinos informacijos, ji kreipiasi į atitinkamą valstybę narę ir patikslina, kokios papildomos informacijos reikalaujama.

5. Komisija per vieną mėnesį nuo visos informacijos, kurią ji mano esant būtina prašymui įvertinti, gavimo dienos apie tai praneša prašymą pateikusiai valstybei narei ir perduoda prašymo kopijas kitoms valstybėms narėms.

6. Per tris mėnesius nuo šio straipsnio 5 dalyje nurodyto pranešimo Komisija, laikydama 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, nusprendžia, ar leisti atitinkamai valstybei narei sudaryti prašomą susitarimą.

Komisija bet kuriuo atveju priima sprendimą, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, per 18 mėnesių nuo prašymo gavimo.

7. Valstybės narės, kurioms buvo leista sudaryti susitarimus su atitinkama šalimi ar teritorija pagal Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2012/43/ES ⁽¹⁾, Komisijos sprendimą 2010/259/ES ⁽²⁾, Komisijos sprendimą 2009/853/EB ⁽³⁾ arba Komisijos sprendimą 2008/982/EB ⁽⁴⁾, ne vėliau kaip 2017 m. kovo 26 d. pateikia Komisijai atnaujintą informaciją, būtiną įvertinimui pagal 1 dalies antros pastraipos c punktą atlikti.

Per tris mėnesius nuo tokios informacijos gavimo Komisija išnagrinėja pateiktą informaciją siekdama užtikrinti, kad atitinkama šalis ar teritorija reikalautų, kad jos jurisdikcijai priskiriami mokėjimo paslaugų teikėjai taikytų tokias pačias taisykles, kaip nustatyta pagal šį reglamentą. Jei, atlikusi tokį vertinimą, Komisija mano, kad 1 dalies antros pastraipos c punkte nustatyta sąlyga nebetenkinama, ji panaikina atitinkamą Komisijos sprendimą arba Komisijos įgyvendinimo sprendimą.

⁽¹⁾ 2012 m. sausio 25 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2012/43/ES, kuriuo Danijos Karalystė įgaliojama sudaryti susitarimus su Grenlandija ir Farerų salomis, kad pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1781/2006 Danijos ir kiekvienos iš šių teritorijų abipusis lėšų pervedimas būtų traktuojamas kaip lėšų pervedimas Danijoje (OL L 24, 2012 1 27, p. 12).

⁽²⁾ 2010 m. gegužės 4 d. Komisijos sprendimas 2010/259/ES, kuriuo Prancūzijos Respublika įgaliojama sudaryti susitarimą su Monako Kunigaikštyste dėl lėšų pervedimo iš Prancūzijos Respublikos į Monako Kunigaikštystę ir atvirkščiai traktavimo kaip lėšų pervedimo Prancūzijos Respublikoje, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1781/2006 (OL L 112, 2010 5 5, p. 23).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 26 d. Komisijos sprendimas 2009/853/EB, kuriuo Prancūzijai leidžiama sudaryti susitarimą su Sen Pjeru ir Mikelonu, Majotu, Naująja Kaledonija, Prancūzijos Polinezija ir Volisu ir Futūna dėl lėšų pervedimo iš Prancūzijos į kiekvieną iš šių teritorijų ir atvirkščiai traktavimo kaip lėšų pervedimo Prancūzijos teritorijoje, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1781/2006 (OL L 312, 2009 11 27, p. 71).

⁽⁴⁾ 2008 m. gruodžio 8 d. Komisijos sprendimas 2008/982/EB, kuriuo Jungtinė Karalystė pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1781/2006 įgaliojama sudaryti sutartį su Džersiu, Gernsiu ir Meno sala dėl lėšų pervedimo tarp Jungtinės Karalystės ir kiekvienos iš šių teritorijų traktavimo kaip lėšų pervedimo Jungtinėje Karalystėje (OL L 352, 2008 12 31, p. 34).

25 straipsnis

Gairės

EPI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnius ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. paskelbia kompetentingoms valdžios institucijoms ir mokėjimo paslaugų teikėjams skirtas gaires dėl priemonių, kurių reikia imtis pagal šį reglamentą, visų pirma dėl 7, 8, 11 ir 12 straipsnių įgyvendinimo.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

26 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1781/2006 panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal priede pateiktą atitikties lentelę.

27 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2017 m. birželio 26 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. gegužės 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnis	2 straipsnis
4 straipsnis	4 straipsnio 1 dalis
5 straipsnis	4 straipsnis
6 straipsnis	5 straipsnis
7 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnis	7 straipsnis
9 straipsnis	8 straipsnis
10 straipsnis	9 straipsnis
11 straipsnis	16 straipsnis
12 straipsnis	10 straipsnis
—	11 straipsnis
—	12 straipsnis
—	13 straipsnis
13 straipsnis	—
14 straipsnis	15 straipsnis
15 straipsnis	17–22 straipsniai
16 straipsnis	23 straipsnis
17 straipsnis	24 straipsnis
18 straipsnis	—
19 straipsnis	—
—	26 straipsnis
20 straipsnis	27 straipsnis